

Meditatie over: **de Herders naar Bethlehem**

Het is wel eens als iets storends aangevoeld in de behandeling van de rijke geschiedenissen rondom de geboorte van Christus dat de jaarwisseling zo spoedig op de viering van het Kerstfeest volgt. Daarom willen wij ook nu nog stilstaan bij tocht van de herders. De hemelen waren geopend boven deze herders en de boodschap was gebracht: 'Vreest niet want ik verkondig U grote blijdschap, die al den volke wezen zal, n.l., dat U heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stal Davids. En dit zal U het teken zijn. Gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe'.

Welk een boodschap! Overweldigend klonk daarop het lied der engelen: 'Ere aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde in mensen van het welbehagen'. Ontroerd en verslagen staan daar de herders. Zulk een wonderlijke macht hebben zij nog nooit beleefd! De engelen zijn intussen verdwenen. Het ging niet om de engelen, maar om hun *woord*. Dat bleef! Zo doet de Heere nog. Hij zet Zijn boodschappers in daar en waar het Hem behaagt en neemt ze evenzeer weer weg. Het is een bewijs van Gods genade, als ze er zijn, het kan een bewijs van Zijn toorn zijn, wanneer ze er niet zijn. Al durft niemand van de tegenwoordige boodschappers zich met een engel te vergelijken, dragers van de boodschap zijn ze wel. Bij dit alles gaat het om de *boodschap*! Daarom zolang God tot U spreekt in het Woord, stel dat op hoge prijs, want de Koning der Koningen spreekt tot U door een zwak en sterfelijk mens. Het blijft niet altijd zo! Hoort en uw ziel zal Leven.

De herders hadden het Woord gehoord onverwacht en ongedacht. Als een wonder! Juist tot hen was het Woord gekomen. Is dat nog niet zo? Komt het Woord nog niet als een Wonder tot ons, die horen? Is het niet het almachtswoord van God, wanneer het indringt en is er dan niet de verwondering: Waarom juist tot mij? Want het Woord Gods, wanneer het zaligmakend gehoord wordt, overweldigt ons. Het neemt in beslag; het Eist ons geheel en al op. Zie het aan de herders. Zij worden gaande gemaakt om Christus te zoeken. Zo ging het ook Paulus. Hij zegt: 'Maar toen het Gode behaagd heeft, die mij van mijn moeders lijf aan afgezonderd heeft en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik deze door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik niet te rade gegaan met vlees en bloed, maar acht alle dingen schade en drek om de uitnemendheid van de kennis van Jezus Christus opdat ik Hem gewinne'.

Die het Woord Gods op een zalig makende wijze hoort, aan die wil Christus Zich openbaren. De Vader opent de betrekking op Christus en onder de drang van de Heilige Geest blijft er maar een begeerte over: Christus te gewinnen! De herders wekten elkander op en zeiden: 'Komt, laat ons dan heengaan naar Bethlehem en laat ons zien, het Woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd'. Zo leidden zij elkander op het goede pad. Zie, hoe het geloof werkzaam werd!

Uit het horen volgt het gehoorzamen. Zij bleven niet op het veld. Zij bekeken zichzelf en anderen niet en zeiden Met: O, wat zijn wij rijk, want God heeft tot ons gesproken! Nee! Want Gods Woord en beloften zijn als evenzovele magneten, die heentrekken naar de Zaligmaker Zelf! Hij is het Woord der vervulling en door en in Hem gaat, de gehele Schrift open onder de werking van de Heilige Geest.

Welk een les voor allen, die een bepaald woord uit de Schrift als een woord van belofte hebben gehoord, daarmee rijk zijn, maar nimmer tot Christus Zelf zijn gebracht! Het gaat om de Zaligmaker persoonlijk te ontmoeten! Komt, laat ons dan heengaan naar Bethlehem. Zij bemoedigden elkander en gingen zelf mee. Er zijn er, die anderen aansporen en op gang brengen, maar zelf niet in beweging komen, zegt Calvijn. Dode handwijzers naar de Heere Jezus. God beware ons daarvoor!

Komt, laat ons gaan. Wekt u een ander op? Wij zijn allen krachtens geboorte op weg naar het eeuwig verderf. Alleen als wij op de weg naar Jezus worden gebracht ontkomen wij aan deze ondergang. Dan is er ook de heilige drang in ons om de naaste op te wekken. Hoezeer is deze opwekking nodig! Immers wat weet de Vorst der duisternis voor obstakels te zorgen. Ook bij de herders. De schapen, wat moet er van deze beesten terecht komen? Maar konden dan die schapen hen zaligmaken? Vul maar in, wat u weerhoudt om naar Jezus te gaan. Kan Hij u zalig maken? Of hebt u geen behoefte? Dan zoekt u zich zelf en niet Jezus. Dan bent u nog een vijand van Christus! Is deze aangrijpende werkelijkheid U bekend? Dat leert een ieder, die door God wordt bewerkt. Er is niemand, die Uw Naam aanroept, dat hij zich opwekt en U aangrijpt. Zelfs wanneer door Gods genade het willen er is, ontbreekt het goede te doen. Vandaar de opwekking: *Komt!* Ja, zegt u, maar wij kunnen niet naar Bethlehem. Dat behoeft ook niet. Bethlehem kan voor U zijn: Uw binnenkamer, de samenkomst der gemeente, enz. Bethlehem dat is de plaats, waar het geboren Kind u wordt verklaard aan het hart. Daarom met God geworsteld, totdat u niets anders overhoudt dan het Woord der belofte, dat U heenleidt naar Christus. Naar de Zaligmaker, omdat u zich *zelf* niet kunt verlossen!

‘En laat ons zien het Woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd’. Het Woord *zien!* Kan dat? Ja, dat kan! Want Gods Woord is een daad in het hart. Het is vol van de Geest en kracht in het hart van armen en ellendigen. Dan spreekt de Heere tot ons met macht en niet als de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Het Woord zien is Christus zien, het eeuwige Woord, het vleesgeworden Woord, het Kind in de kribbe!

Zo was het aangekondigd: ‘U is heden geboren de Zaligmaker’. Zo drijft Gods gesproken Woord naar het Kind. Zij gaan niet zien *of* het waar is, maar zij gaan zien, *omdat* het waar is! Zij gaan in geloof en dat is nog altijd de enige weg. ‘Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is een beloner is voor degenen die Hem zoeken’. Zij gaan zien om hun geloof te versterken. Straks moeten zij verkondigers zijn van wat zij *gezien* hebben met de ogen, *gehoord* hebben met de oren, en *getast* hebben met de handen van het Woord des levens. Zalig, wie zo in geloof gaat!

G. Boer, 12 januari 1951